

3. Intensywność pomocy publicznej może osiągnąć:

- 1) 75% kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą na badania przemysłowe,
- 2) 50% kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą na badania przedkonkurencyjne

— jeżeli pomoc jest udzielana na prace badawczo-rozwojowe objęte europejskim programem badań i rozwoju, które są realizowane we współpracy transgranicznej między przedsiębiorcami i publicznymi podmiotami prowadzącymi działalność badawczo-rozwojową lub co najmniej dwoma niezależnymi podmiotami z Rzeczypospolitej Polskiej i z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, a wyniki tych prac będą upowszechniane, z zastrzeżeniem praw własności intelektualnej i przemysłowej.

§ 5. W przypadku łącznego prowadzenia badań podstawowych, przemysłowych lub przedkonkurencyjnych pomoc powinna być udzielana oddzielnie dla każdego rodzaju badań z uwzględnieniem intensywności pomocy dla tych badań określonej w § 3 i 4.

§ 6. W przypadku prac badawczo-rozwojowych prowadzonych przez małych i średnich przedsiębior-

ców samodzielnie lub we współpracy z jednostkami badawczo-rozwojowymi, placówkami naukowymi Polskiej Akademii Nauk lub szkołami wyższymi, intensywność pomocy, o której mowa w § 3 ust. 2 i 3, zwiększa się o 10 punktów procentowych.

§ 7. Maksymalna intensywność pomocy wraz ze zwiększeniem, o którym mowa w § 4 i 6, nie może przekroczyć:

- 1) 75% kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą dla badań przemysłowych;
- 2) 50% kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą dla badań przedkonkurencyjnych.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 lutego 2001 r. w sprawie pomocy publicznej udzielanej na wspieranie prac badawczo-rozwojowych (Dz. U. Nr 16, poz. 172).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

1547

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 października 2002 r.

w sprawie dopuszczalności pomocy publicznej w sektorze budownictwa okrętowego.

Na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 141, poz. 1177) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zakres i maksymalne wielkości oraz szczegółowe warunki dopuszczalności pomocy publicznej w sektorze budownictwa okrętowego.

§ 2. 1. Rozporządzenie stosuje się do przedsiębiorców prowadzących, określoną zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 października 1997 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz. U. Nr 128, poz. 829, z 1998 r. Nr 143, poz. 918, z 1999 r. Nr 92, poz. 1047 oraz z 2001 r. Nr 12, poz. 93), działalność obejmującą:

- 1) produkcję statków pełnomorskich o pojemności nie mniejszej niż 100 GT (PKD 35.11.A),
- 2) naprawę i konserwację statków pełnomorskich o pojemności nie mniejszej niż 100 GT (PKD 35.11.B),

3) generalną odbudowę statków pełnomorskich o pojemności nie mniejszej niż 1000 GT (PKD 35.11.B) — w zakresie tej działalności.

2. Rozporządzenie stosuje się również do przedsiębiorców powiązanych, w zakresie działalności, o której mowa w ust. 1.

3. Przez przedsiębiorcę powiązanego, o którym mowa w ust. 2, rozumie się przedsiębiorcę:

- 1) który posiada co najmniej 25% akcji lub udziałów w kapitale przedsiębiorcy prowadzącego działalność określoną w ust. 1 lub
- 2) którego co najmniej 25% kapitału zakładowego należy do przedsiębiorcy prowadzącego działalność określoną w ust. 1.

§ 3. Rozporządzenia nie stosuje się do przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie budowy okrętów, które ze względu na swoje podstawowe cechy konstrukcyjne i możliwości są przeznaczone wyłącznie do celów wojskowych.

§ 4. Dopuszczalna jest pomoc publiczna:

- 1) na restrukturyzację przedsiębiorstw;
- 2) doraźna;
- 3) na prace badawczo-rozwojowe;
- 4) na ochronę środowiska;
- 5) na szkolenia na potrzeby określonych przedsiębiorców, bezpośrednio związane z rozwojem ich przedsiębiorstw;
- 6) na pokrycie kosztów bieżącej działalności przedsiębiorcy;
- 7) na całkowite lub częściowe zaprzestanie przez przedsiębiorcę prowadzenia działalności, o której mowa w § 2 ust. 1;
- 8) na inwestycje.

§ 5. Pomoc publiczna, o której mowa w § 4 pkt 3—5, jest dopuszczalna na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców, zwanej dalej „ustawą”, oraz odpowiednio w przepisach wykonawczych, wydanych na podstawie art. 16 ust. 3, art. 19 ust. 2 oraz art. 20 ust. 6 ustawy.

§ 6. 1. Pomoc publiczna doraźna i na restrukturyzację przedsiębiorstw jest dopuszczalna na zasadach określonych w ustawie oraz w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 15 ust. 3 ustawy, z zastrzeżeniem ust. 2—4.

2. Warunkiem dopuszczalności pomocy na restrukturyzację jest nieodwracalne zmniejszenie zdolności produkcyjnych przedsiębiorcy, polegające na niewykorzystywaniu tych zdolności do prowadzenia działalności, o której mowa w § 2 ust. 1, przez okres co najmniej 10 lat od dnia udzielenia pomocy, chyba że będą one wykorzystywane do prowadzenia działalności innej niż określona w § 2 ust. 1.

3. Przy ocenie stopnia zmniejszenia zdolności produkcyjnych uwzględnia się wielkość produkcji, wyrażonej w jednostkach CGT, w okresie 5 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku o udzielenie pomocy.

4. Pomoc na restrukturyzację przedsiębiorstw może być udzielona wyłącznie jeden raz.

§ 7. 1. Dopuszczalna jest pomoc publiczna na pokrycie kosztów bieżącej działalności przedsiębiorcy polegająca na wspieraniu zawierania i realizacji kontraktów w zakresie produkcji lub generalnej odbudowy:

- 1) kontenerowców;
- 2) chemikaliowców;
- 3) produktowców;
- 4) tankowców do przewozu skroplonego gazu ziemnego.

2. Warunkiem uzyskania pomocy, o której mowa w ust. 1, jest uprawdopodobnienie przez przedsiębiorcę ubiegającego się o pomoc, że o kontrakt ubiega się bądź ubiegał się również przedsiębiorca — mający siedzibę na terytorium innego państwa, co do którego istnieje uzasadnione podejrzenie prowadzenia polityki naruszającej umowy międzynarodowe w zakresie konkurencji, których stroną jest Wspólnota Europejska — oferujący niższą cenę niż cena zaproponowana przez przedsiębiorcę ubiegającego się o pomoc.

3. Pomoc, o której mowa w ust. 1, może być udzielana po ogłoszeniu przez Komisję Europejską informacji o wszczęciu postępowania przeciwko państwu, określonego w ust. 2, polegającego na złożeniu wniosku w sprawie dokonania konsultacji, zgodnie z Porozumieniem o Zasadach i Procedurach Regulujących Rozstrzygnięcie Sporów Światowej Organizacji Handlu.

4. Maksymalna wielkość pomocy, o której mowa w ust. 1, wynosi 6% wartości kontraktu, która stanowi ostatecznie uzyskaną cenę powiększoną o kwotę planowanej pomocy.

5. Pomoc, o której mowa w ust. 1, może być udzielana nie dłużej niż 1 miesiąc po ogłoszeniu przez Komisję Europejską informacji o rozstrzygnięciu sporu w postępowaniu, o którym mowa w ust. 3.

§ 8. 1. Dopuszczalna jest pomoc publiczna na całkowite, z zastrzeżeniem § 9, lub częściowe zaprzestanie przez przedsiębiorcę prowadzenia działalności, o której mowa w § 2 ust. 1, przeznaczona na pokrycie kosztów:

- 1) osłon socjalnych wypłacanych przez przedsiębiorcę pracownikom zwalnianym z pracy lub przechodzącym na wcześniejszą emeryturę;
- 2) usług doradczych dla pracowników zwolnionych, pracowników, którzy mają zostać zwolnieni, lub dla pracowników, którzy mają odejść na wcześniejszą emeryturę, mających rozpocząć własną działalność gospodarczą, niezwiązaną z działalnością określoną w § 2 ust. 1;
- 3) przekwalifikowania pracowników;
- 4) przebudowy budynków oraz dostosowania urządzeń i infrastruktury technicznej do wykorzystania w działalności innej niż określona w § 2 ust. 1.

2. Warunkiem udzielenia pomocy, o której mowa w ust. 1, jest niepodejmowanie działalności, o której mowa w § 2 ust. 1, której przedsiębiorca zaprzestał, przez okres co najmniej 10 lat od dnia zaprzestania prowadzenia tej działalności.

3. Wielkość pomocy, o której mowa w ust. 1, nie może przekroczyć łącznej wielkości kosztów wymienionych w tym przepisie.

§ 9. 1. Dopuszczalna jest także pomoc publiczna na całkowite zaprzestanie prowadzenia działalności, o której mowa w § 2 ust. 1, przeznaczona na pokrycie innych kosztów niż określone w § 8.

2. Wielkość pomocy, o której mowa w ust. 1, nie może przekraczać wyższej z następujących wielkości:

- 1) zdyskontowanej wartości przewidywanych kosztów stałych przedsiębiorcy w okresie 3 lat, pomniejszonej o korzyści uzyskane z tytułu likwidacji działalności w zakresie sektora budownictwa okrętowego;
- 2) wartości księgowej netto likwidowanych urzędzeń.

3. Pomoc, o której mowa w ust. 1, przeznaczona na dokonanie rozpoczętych prac w zakresie produkcji, naprawy i konserwacji lub generalnej odbudowy statków, jest dopuszczalna w formie pożyczek lub kredytów, a także poręczeń lub gwarancji, w wysokości niezbędnej do zakończenia prowadzonych prac, pod warunkiem że większość tych prac została wykonana.

4. Warunkiem udzielenia pomocy, o której mowa w ust. 1, jest niepodejmowanie działalności, o której mowa w § 2 ust. 1, przez okres co najmniej 10 lat od dnia zaprzestania prowadzenia tej działalności.

§ 10. 1. Dopuszczalna jest pomoc publiczna na inwestycje przeznaczona na:

- 1) innowacje;
- 2) modernizację lub racjonalizację, na obszarach określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy.

2. Warunkiem udzielenia pomocy jest:

1) w zakresie pomocy, określonej w ust. 1 pkt 1, wprowadzanie na skalę przemysłową nowych wyrobów i procesów produkcyjnych;

2) w zakresie pomocy, określonej w ust. 1 pkt 2, zwiększenie wydajności istniejących urzędzeń.

3. Pomoc, określona w ust. 1 pkt 2, nie może być związana z restrukturyzacją finansową przedsiębiorców.

4. Maksymalna intensywność pomocy wynosi:

1) 10% łącznych kosztów związanych z działalnością konstrukcyjną i inwestycjami, poniesionych bezpośrednio i wyłącznie na finansowanie innowacyjnej części projektu — w przypadku pomocy określonej w ust. 1 pkt 1;

2) 22,5% kosztów określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy — w przypadku pomocy określonej w ust. 1 pkt 2.

§ 11. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 lutego 2001 r. w sprawie udzielania pomocy publicznej w sektorze budownictwa okrętowego (Dz. U. Nr 28, poz. 304).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

1548

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 października 2002 r.

w sprawie dopuszczalności pomocy publicznej w sektorze górnictwa węgla.

Na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 141, poz. 1177) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zakres i maksymalne wielkości oraz szczegółowe warunki dopuszczalności pomocy publicznej w sektorze górnictwa węgla.

§ 2. Rozporządzenie stosuje się do przedsiębiorców prowadzących, określoną zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 października 1997 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz. U. Nr 128, poz. 829, z 1998 r. Nr 143, poz. 918, z 1999 r. Nr 92, poz. 1047 oraz z 2001 r. Nr 12, poz. 93), działalność obejmującą górnictwo i wzbogacanie węgla kamiennego (PKD 10.10) i węgla brunatnego (PKD 10.20), w zakresie tej działalności.

§ 3. Dopuszczalna jest pomoc publiczna:

- 1) na restrukturyzację przedsiębiorstw;
- 2) na prace badawczo-rozwojowe;
- 3) na ochronę środowiska;
- 4) na szkolenia na potrzeby określonych przedsiębiorców, bezpośrednio związane z rozwojem ich przedsiębiorstw;
- 5) inwestycyjna na zapewnienie dostępu do złóż węgla.

§ 4. Pomoc publiczna, o której mowa w § 3 pkt 2—4, jest dopuszczalna na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców, zwanej dalej „ustawą”, oraz odpowiednio w przepisach wykonawczych, wydanych na podstawie art. 16 ust. 3, art. 19 ust. 2 oraz art. 20 ust. 6 ustawy.